

at den, der anser sig berettiget til den Servitut, paa hvilken der er erhvervet Mortifikationsdom, skal uden Tidsbegrænsning kunne appellere Mortifikationsdommen til Højesteret og fremsætte nye Bevisligheder, vilde det med andre Ord sige, at Mortifikationsdommen aldrig blev endelig. Det er naturligvis foreslaaet af Hensyn til, at ingen, som har en Ret til en Servitut, skal miste den, fordi han ikke har passet paa ved den offentlige Stævning, naar han ikke er bleven særlig stævnet. At noget saadant kan ske, er imidlertid en Ulempe, der kan indtræde i alle andre Mortifikationstilfælde, ogsaa ved Mortifikation af Gældsbreve, uden at man derved har fundet sig foranlediget til andetsteds at indsætte en saadan Bestemmelse. Og med Hensyn til Bestemmelserne i Lovudkastet om, hvem der skal stævnes, have vi været saa omhyggelige, at jeg ikke synes, man godt kan gaa videre. Hvis man nu skulde kunne gaa ind paa en saadan Bestemmelse, som vilde medføre, at der ikke kom Endelighed for Mortifikationsdommen, maatte man dog i hvert Tilfælde vedtage forskellige Bestemmelser om, hvorledes Mellemtilstanden skulde være. Saa snart der er erhvervet Mortifikationsdom, maa jo Servituten kunne fordres udslettet hos Retsskriveren, og saa bliver den udslettet. Skulde der nu efter 5—10 Aars Forløb fremkomme en Appel til Højesteret, hvorefter Servituten atter traadte i Kraft, maa man jo spørge: Hvorledes har saa Forholdet været i hele denne Mellemtid med Hensyn til alle Transaktioner, Laan, Salg eller Pantsætning, hvor Trediemand kommer ind med? Ejeren selv kan have opført kostbare Bygninger, da han nu er gaaet ud fra, at Servituten ikke hviler paa Ejendommen. Derom maatte i hvert Tilfælde gives Bestemmelser, men det er ikke sket i det andet Ting, og allerede af den Grund mener jeg ikke, at vi bør gaa ind paa denne Ændring. Paa den anden Side, saa sent paa Samlingen at give os til at forhandle om noget, der i væsentlig Grad vil være en Omarbejdelse af Lovforslaget, finder jeg ikke hensigtsmæssigt. Uagtet jeg tillægger dette Lovforslag megen Betydning og tror, at man længes meget efter det rundt omkring i juridiske Kredse, saa tror jeg altsaa, at vi hellere maa opsætte det til næste Aar, idet jeg saa haaber, at den Tanke, som i det andet Ting er kommen frem, enten maa blive udarbejdet noget mere eller maaske kan frafaldes. Jeg stiller derfor ikke Forslag om Nedsættelse af et Fællesudvalg.

**Formanden:** Da ingen altsaa stiller Forslag om Fællesudvalgs Nedsættelse, er Spørgsmaalet derom og dermed ogsaa Lovforslaget *bortfaldet*.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Patentlov af 13de April 1894.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1475—77).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

*Lovforslagets Indhold* (se Tillæg C., Sp. 773) samt *dets Overgang til tredie Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

*Tredie Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Aalborg Haavnekasse for et Laan af 1,310,000 Kr. udstedte Obligationer.*

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1475).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

*Lovforslaget* (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 44 Stemmer.

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1901 til 31te Marts 1902.*